

dengang vare omtrent ligesaa høje som nu, saa pleier det jo ikke at være Tilfældet, at man strax, fordi der findes en saadan Præstigning Sted, lader denne Stigning affatte sit Mærke i de Love, som man vedtager. Det var lige i Begyndelsen af den store Præstigning, og det er derfor saare naturligt, at man ikke i fuldt Maal tog Hensyn til denne ved Jættfættelsen af de Lønninger, der dengang bleve vedtagne. Det vilde derfor i og for sig være naturligt, at man allerede af Hensyn til Prisen paa Livsforsødenhederne nu havde sat Lønningerne noget større, end man dengang gjorde. Men det er jo egentlig ikke Hovedgrunden til, at der er foreslaaet en ringe Forhøielse af Lønningerne; dette er jo slet af den Grund, at der nu og for Fremtiden vil af de fleste Fyrmestre og Fyrskippere blive forbrødt mere end tidligere, idet Apparaterne ere blevne langt større, kostbarere og mere sammensatte; der er f. Ex. kommet Taagesignaler til paa Stationerne, og de fordrer jo en meget betydelig Pasning. Det er den Omstændighed, at man nu fordrer mere af Fyrbetjentene, at der til en vis Grad maa nogen mekanisk Færdighed til for at kunne passe Instrumenterne, der er Grunden til, at man har forlangt en overmaade ringe Lønningsforhøielse. Den Lønningsforhøielse, der er forlangt, beløber sig jo kun til 100 Kr. for Assistenterne og 200 Kr. for Fyrmestrene og Fyrskipperne, og den opvæts for en stor Del ved de indirekte Nedsættelser, som indeholdes i Lovforslaget. Seg maa gjentage, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev) ansættede, at Folkethinget jo hidtil ikke har fundet, at de nuværende Lønninger vare for høje, idet der er givet Dyrtidsstillæg til disse Lønninger ligesaa vel som til andre Lønninger. — Af de enkelte Ændringsforslag skal jeg først omtale det, der angaar Fyringenieuren. Hvad Fyringenieuren angaar, har Udvalgets Flertal for det Første ikke kunnet gaa ind paa den Lønningsforhøielse, der er foreslaaet i Lovforslaget. Det er i og for sig høist uheldigt, da der er saa Stillingen, hvis Arbejde i den Grad er udvidet som netop Fyringenieurens, idet det tidligere kun var forholdsvis saa Fyr-etablissementer, vi havde. Men der er jo i den senere Tid og ogsaa siden 1875, da hans Lønning blev fastsat, blevet bygget en hel Del i den Retning, og hans Arbejde er derfor blevet i høj Grad forstørret, ligesom ogsaa de Fordringer, der maa stilles til hans Arbejde netop paa Grund af Forandringerne i Kvaliteten af Fyretablissementerne, ere meget betydelige. Dernæst har Udvalget ikke villet gaa ind paa, at han fik kongelig Ansættelse. Det maa jo erindres, at det ikke er nogen ny Fordring, der stilles; Fyringenieuren har steds høit kongelig Ansættelse; det var først i 1875, at Fordringen om det Nedsatte blev stillet, og denne Fordring ansaa jeg mig dengang for nødvendigt til at gaa ind paa, for i det Hele taget at opnaa

at faae den Lov, som nu gjælder, idet det ikke kan negtes, at denne Lov var et meget betydeligt Fremstridt fremfor de høist tærdelige Lønninger, der tidligere vare givne til Fyrbetjentene. Det, at der ikke gives kongelig Udnævnelser til Fyringenieuren, vil gjøre dette langt vanskeliggere at faae en passende Mand til dette Embede. Der er i Virkeligheden ingen som helst rationel eller fornuftig Grund til, at denne Mand ikke skal have kongelig Ansættelse ligesaa vel som enhver anden Embedsmand i Statens Tjeneste. Med Hensyn til de andre Lønninger er det, som Ordføreren bemærkede, vel saa, at de ikke ere nedsatte af Flertallet. De ere lige det Samme, som de ere i den nu gjældende Lønningslov, men saa er der kommet andre Bestemmelser til, som i Virkeligheden nedsætte dem. Seg skal først nævne, at der i Fremtiden vil fordras, at de Gifte skulle afse 5 Procent af deres Løn til Enteforsørgelse. Det kan i og for sig være hensigtsmæssigt nok, men det er aabenbart for de Fyrbetjente, som ere i Tjenesten, et ikke ringe Afsvær. Dernæst var det tidligere bestemt, at Staten tilskød et Beløb af 5 Procent af Lønnen dels til Enteforsørgelse, dels til Vedkommendes egen Pensionering, men disse fem Procent vare under alle Omstændigheder deres Eiendom; dette er derimod ganske anderledes nu. Saaledes som det nu er, kan dette Beløb blive inddraget til Fordel for Statskassen under mange forskjellige Betingelser. Der er i saa Tilfælde altsaa en virkelig Tilbagegang. Men dernæst er der ogsaa en anden Retning, hvor der efter Flertallets Forslag finder Tilbagegang Sted for Fyrmestrene og Assistenterne, og det er derved, at den i den nuværende Lov indeholdte Bestemmelse, at Voligen vedligeholdes for Statens Regning skal bortfalde. I den Henseende kan jeg ganske slutte mig til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev), at det er en af de urimeligste Bestemmelser, man kan træffe; blot fordi det er den almindelige Regel i sædvanlige Tilfælde, saa ogsaa at ville anvende det i et saa særligt Tilfælde som her, vilde være i høj Grad urimeligt. Det vil jo erindres, at Fyrene tilbøds ere beliggende paa meget ensomme Steder, jeg skal f. Ex. nævne Søsøls og Anholt. Naar Voligerne skulle vedligeholdes, skal der skaffes Haandværkere fra Grenaa eller Frederiks-øer eller et saadant Sted. Fyrmesteren kan da gjøre Et af To. For det Første kan han holde sine egne Haandværkere, men det vil blive en dyr Historie for ham, da han skal betale deres Reise og Underhold paa Stedet. Dernæst kan han gaa en anden Vej, nemlig at benytte de Haandværkere, der komme for at gjøre Fyretablissementer istand, men det vilde være det Aller-uheldigste. Fyrmesteren er nemlig i første Instans Statens Tilhynsørende med, at Haandværkerne udføre Arbejdet paa Fyretablissementer